

Homenatges als represaliats pel franquisme i als morts de la Guerra Civil 1936-1939

Actes a Sant Gregori, Blanes, Llagostera, Salt i Banyoles

S.G.A. / Girona

● Diversos municipis de les comarques gironines han organitzat actes aquest cap de setmana per commemorar que avui, 14 d'abril, fa 77 anys de la proclamació de la

II República. Se n'han fet a Sant Gregori, Blanes, Llagostera, Salt i Banyoles. A Sant Gregori es va inaugurar un monòlit per homenatjar les víctimes de la Guerra Civil i tots els represaliats pel franquisme.

«El poble de Sant Gregori en reconeixement a les víctimes de la Guerra Civil espanyola i a totes les persones represaliades per la dictadura franquista, en record de la lluita per la llibertat i en defensa de la legalitat republicana», és el text del monòlit inaugurat ahir al migdia a la plaça del poble de Sant Gregori. L'alcalde, Jordi Noguer, va posar molt d'èmfasi a explicar l'elecció del lloc per emplaçar el monòlit: cèntric i al costat de l'escola, per fer pedagogia a les generacions futures, «perquè si no s'explica i no es té memòria, és difícil no tornar-hi». L'alcalde va recordar la «duresa i la crueltat» de la Guerra Civil i les conseqüències per a Sant Gregori: 26 víctimes al front i onze de la repressió, 6 del 1936 al 1939 i 5 de la postguerra.

La construcció d'aquest monument ha estat impulsat per l'Associació de Represaliats pel Franquisme. En l'acte, la presidenta d'aquesta associació, Aida Lorenzo, va reivindicar la República i va recordar els 519 afusellats al cementiri de Girona, entre els quals hi va ser el seu pare. «El meu pare era jove, ple de salut. Tenia dona i fills, va ser el primer afusellat de Girona. En Josep va ser afusellat al costat de 31 persones», va comentar, abans de llegir un text es-

Aida Lorenzo, presidenta de l'Associació de Represaliats pel Franquisme, i Jordi Noguer, alcalde de Sant Gregori, dipositen flors al monòlit en reconeixement a les víctimes de la Guerra Civil, inaugurat ahir a la plaça del poble. / S.G.A.

crit pel seu pare el febrer del 1939, pocs minuts abans de morir: «Ha mort tota la meua esperança. M'espera una mort segura, estan preparant les armes, neix el matí, comença el carnaval, vénen a matar-me.» Més d'un centenar de persones van seguir l'acte, en què va actuar la coral de Sant Gregori i van parlar regidors de tots els grups municipals.

A Llagostera, Montse

Castellana va llegir el conte *Fill de rojo*, es va fer una ofrena floral, també es va interpretar *El cant dels ocells* i es van homenatjar els llagosterecs represaliats pel franquisme i els morts en defensa de la República en un monòlit situat al cementiri municipal. A Salt, Esquerra Unida i Alternativa de Salt va fer un homenatge a la bandera republicana a la plaça del Veïnat.

A Banyoles, una exposició

R. ESTÉBAN / Banyoles

● Fins al 30 d'aquest mes es pot visitar a la biblioteca de Banyoles l'exposició *La II República en poques paraules*, produïda per ICV. El muntatge, que té un caràcter divulgatiu, s'emmarca en les activitats que la formació ecosocialista ha organitzat a la ciutat amb motiu de l'aniversari de la República. El programa va començar dissabte al matí, al Museu Darder. L'historiador Jordi Galofré va oferir una xerrada sobre les eleccions municipals del 1931 a Banyoles i com es va viure a la ciutat el canvi de règim. El ponent va descriure també com era la Banyoles de l'època: la demografia (no arribava als 6.000

habitants), els sectors econòmics, l'urbanisme, la influència dels estaments religiosos i les condicions laborals, entre altres aspectes. Una vintena de persones –entre les quals hi havia alguna persona que va viure aquells esdeveniments– van participar en el col·loqui posterior a la intervenció de Galofré. Finalment, a la plaça dels Estudis es va fer un brindis per commemorar l'efemèride.

Avui, la bandera a l'Ajuntament

La bandera de la República lluirà avui al vestíbul de l'Ajuntament de Banyoles. Així ho va decidir el ple a partir d'una moció d'ICV.

la crònica | PIUS PUJADES

Del carretó a l'art abstracte

El dijous era a la Fundació Valvi fent de presentador d'una exposició que aixecarà polseguera. Inaugurava en Jordi Martoranno, del qual coneixeu, si més no, el cartell de les últimes fires de Girona. Tenia la seva gràcia fer aquell paper. Em va permetre retre, de passada, un homenatge a qui jo anomenava «el Tío Fresco» –ell volia que li diguéss així– i que resultava ser, al mateix temps, un oncle avi meu i el besavi de l'artista que presentava.

Vaig poder explicar el meu record del regal que em va fer d'un carretó de juguina i de la felicitat que vaig escampar passejant-lo Rambla amunt i Rambla avall quan jo només tenia cinc anys.

Em miro les pintures d'en Martoranno. Són, al meu entendre, molt hermètiques, difícils d'encaixar en el panorama artístic del nostre entorn. Ell ho sap: no són pensades per penjar-les al menjador, a sobre del sofà. Però no ens haurien de ser alienes.

L'autor se sent hereu de tota la pintura catalana recent, de la tradició més autèntica del país i d'Europa. No vol trencar res. No intenta escandalitzar ningú, ni polemitzar amb ningú. Explica el seu pensament amb la mateixa llibertat que ho feien els nostres avantpassats a les coves del paleolític. Té, a més, una tècnica, un ofici, remarcables.

Martoranno s'inspira en la poesia, en el pensament, en la filosofia. Sap

que l'art neix de la Naturalesa, de la terra que ens alimenta, de l'entorn, de les forces geològiques que han construït el nostre món al llarg dels segles. I mira de tornar-hi, de ser-ne un fidel intèrpret. Ens proposa retornar a la mare Terra, la que permet la destrucció de tot i el renaixement de tot, per mirar d'entendre el seu batec constant i necessari, inevitable. Ens retrata subtilment l'explosió del volcà destructor convertit en melic d'un nou infantament. L'erupció com a semen que fecunda la terra, com a porta d'esperança amagada sota la destrucció evident.

No. No és pas fàcil. Martoranno ha pres un camí difícil i el segueix amb tenacitat irreductible. És una aposta per la sinceritat absoluta. Però també una renúncia manifesta a l'èxit fàcil, al guany comercial, a la immediata consagració. Darrere les pintures hi ha sobretot una manera d'entendre la vida, de mirar la vida, de viure la vida. Martoranno intenta situar-nos molt per damunt de les preocupacions quotidianes, de l'anar fent, de la recerca de la glòria fàcil. Intenta anar al fons de tot, a l'arrel de l'angoixa de viure en la intrincada selva de les preguntes de sempre, les preguntes fonamentals, sense deixar-se caure en la fàcil acceptació de les respostes prefabricades.

L'aposta de Martoranno és, evidentment, molt arriscada. Però és la seva.

Al cap dels anys, vaig poder donar les gràcies al Tío Fresco.

CURSOS D'INFORMÀTICA

Porta la comptabilitat de l'empresa

GESTIÓ D'EMPRESA
Facturació amb **FACTURAPLUS**,
comptabilitat amb **CONTAPLUS**,
gestió **LABORAL** i **FISCAL**
amb **NOMINAPLUS**

HORARIS:
Dilluns de 19:30 a 21:30
Dimarts de 20:30 a 22:30

LÒGICA GIRONINA

GIRONA
Migdia, 40
972 222 888
www.logicagironina.com